Dosarul nr. 4-752/2025

4-25038280-12-4-24032025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

19 iunie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Tudor Stambol
Grefier Cătălina Rașcovschi
Cu participarea:
Avocatului contravenientei Doina Ioana-Străisteanu
Avocatului victimei Gabriela Kornacker
Victimei Vadim Ursu
În lipsa:
Contravenientei Alexandra Ursu
Agentului constatator Oleg Corciubaș

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientei:

Ursu Alexandra**,** născută la *****, IDNP *****, domiciliată *****,-

de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

La data de 14.03.2025 agentul constatator al IP Botanica al DP mun. Chișinău, Oleg Corciubaș, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 454943 în privința lui Ursu Alexandra, pe faptul că, la data de 09.03.2025, în mun. Chișinău, str. Grigore Alexandrescu 6, a încălcat graficul de întrevedere cu copilul și nu a permis tatălui întrevederea cu copilul.

În ședința de judecată agentul constatator Oleg Corciubaș nu s-a prezentat, deși fiind legal citat, fapt confirmat prin dovada de expediere a citației prin intermediul poștei electronice, din care motiv instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată contravenienta Ursu Alexandra nu s-a prezentat, fiind citată despre data, ora și locul ședinței de judecată la adresa de domiciliu indicată în materialele cauzei contravenționale, citația a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea „Nereclamat", astfel că, prin prisma art. 382 Cod contravențional, instanța de judecată, considerând că, procedura citării legale a fost respectată, a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia, totodată drepturile și interesele în cadrul ședinței de judecată fiind apărate și reprezentate de către avocatul Doina Ioana Străisteanu.

În ședința de judecată victima Ursu Vadim a declarat că, la data de 09.03.2025, conform graficului stabilit prin decizia direcției privind protecția drepturilor copilului, a venit la domiciliu lui Alexandra Ursu, pentru întrevederea cu fiul însă nu i-a fost facilitat accesul, nu i-a răspuns la telefon. La data de 08 cu o zi înainte la fel a încercat să o contacteze pe Alexandra, la fel fără reacții, aceste comportamente ale lui Alexandra Ursu sunt de durată, conform primei plângeri înaintate acțiunile acesteia au început din luna iunie 2024, a fost depuse multiple plângeri care sunt anexate la materialele cauzei, organele poliției refuză examinarea din motiv că nu există un grafic, și că părinții au dreptul de a comunica în egală măsură. Din iunie până în octombrie nu a avut nici un contact cu fiul. În cazul în care nu a existat un grafic acces nu este, când a apărut graficul dat, pe 10.10.2024 la fel nu era permisă comunicare. În ziua de întrevedere Alexandra Ursu nu a permis accesul la copil, pe data de 10, era pus scopul de a restricționa ca tatăl să nu aibă acces. La data de 09.03.2025 era valabilă decizia din 11.02.2025. La data de 09 martie a fost weekendul său pentru întrevedere. Toate răspunsurile se regăsesc în decizie. Un termen de 10 zile nu știa unde este copilul, avocatul i-a sugerat că în act nu scrie expres că copilul trebuie să se afle cu celălalt părinte. În cazul în care nu ar fi sancțiune ea va fi motivată, statul este obligat să întrepida aceste acțiuni.

În ședința de judecată avocatul Kornacker Gabriela a menționat că, Alexandra Ursu urmează a fi atrasă la răspundere, pentru nerespectarea graficului de întrevederi impus prin decizia Direcției. În privința contravenientei urează a se stabili sancțiunea maximă deoarece doar în așa mod Alexandra pate fi educată ca pe viitor să nu mai comită astfel de acțiuni. De asemenea, în privința lui Alexandra s-a aplicat ordonanța de protecție, pentru luarea forțată a copilului.

În ședința de judecată avocatul Doina Ioana-Străisteanu a comunicat că, soțul nu știe cum să se comporte cu soția, din acest act de învinuire, nu se înțelege exact în ce este învinuită Ursu Alexandra, urma a se comite încălcarea unui program de întrevederi, el a fost adoptat la 11.02.2025, iar 09 martie nu este o zi din a doua săptămână nici din a 4 a lunii. Prima săptămână începe cu 3 martie și finisează cu 9, conform programului el trebuie să aștepte o săptămână conform pct. 3, 3.1, este indicat că întrevederea are loc în fiecare a doua și a patra săptămâna cu vineri începând cu ora 17:00. Nu a înțeles la care program se face referire în actul de acuzare, nu se înțelege dacă este martie, ora nu este indicată, fapta contravențională nu este indicată, la dosar există program de întrevedere. Cu privire la pedeapsa solicitată, unica persoană trebuie reeducată este Ursu Vadim, este

o procedură de divorț care durează, o perioadă Ursu Vadim ține copilul la el, ulterior la Alexandra. Programul a fost solicitat la fel la inițiativa lui Alexandra. Copilul nu dorea să petreacă timpul cu tatăl său.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Ursu Alexandra de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, Ursu Alexandra la data de 09.03.2025, în mun. Chișinău, str. Grigore Alexandrescu 6, a încălcat graficul de întrevedere cu copilul și nu a permis tatălui întrevederea cu copilul.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform prevederilor art. 64 alin. (2) Cod contravențional, *încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul se sancţionează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în faţa instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 454943 din 14.03.2025, întocmit în privința lui Ursu Alexandra.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional se reţine că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

- scrisoarea de expediere (f. d. 1);
- foaie de titlu (f. d. 2);

- proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 454943 din 14.03.2025, întocmit în privința lui Ursu Alexandra (f. d. 3);

- informația „112” din 09.03.2025 ora 09:30 min. (f. d. 4);

- cererea lui Ursu Vadim prin care solicită organelor de poliție să întreprindă măsuri legale împotriva soției Ursu Alexandra pe faptul nerespectării graficului de întrevedere cu copilul minor 3 zile consecutiv din data de 01.03.2025 până la data de 09.03.2025 (f. d. 5);

- explicațiile lui Ursu Vadim (f. d. 7);

- copia deciziei Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Buiucani nr. 01/10 din 11.02.2025 cu privire la cererea prealabilă a mamei Ursu Alexandra cu privire la modificarea programului de întrevedere a copilului minor cu tata Ursu Vadim potrivit căruia s-a decis: „***3.1 întrevederile copilului cu tata vor avea loc în a II-a și a IV-a săptămînă a lunii în ziua de vineri tata ia copilul de la ora 17:00 și petrece timp cu copilul pînă duminică la ora 16:00, tata conduce copilul acasă***”. La fel. expres s-a indicat la pct. 7 că, „*Se atenționează mama, Ursu Alexandra, să faciliteze întrevederile tatălui Ursu Vadim cu copilul ***** și să nu pună impedimente în acest sens. Decît în cazurile cînd comportamentul tatălui și aceste întrevederi, ar fi în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică*”, iar la pct. 11 a fost menționat că, „*Se atenționează părinții, Ursu Vadim și Ursu Alexandra, să nu creeze situații de conflict în prezența copilului *****, să se comporte respectuos unul cu altul, inclusiv cu copilul, astfel ca să nu pericliteze echilibrul psihic a acestuia*.” (f. d. 7-8);

- extras din conversația de pe site-urile de socializare „Viber” (f. d. 9);

- raportul BPRO (f. d. 10);

- explicațiile lui Ursu Alexandra din 14.03.2025 potrivit cărora comunică că, copilul refuză de a se vedea cu tata, copilul refuză de a comunica de ce se teme și tremură, nu poate forța copilul ca să meargă cu tatăl, la data de 07 martie copilul nu a fost preluat de tatăl său de la grădiniță (f. d. 11);

- citație expediată în adresa lui Ursu Alexandra pentru data de 26.03.2025 ora 10:00 (f. d. 12);

- citație expediată în adresa lui Ursu Alexandra pentru data de 20.03.2025 ora 10:00 (f. d. 13);

- raportul agentului constatator din 14.03.2025 (f. d. 14);

- copia răspunsului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani din 13.03.2025 expediat în adresa lui Ursu Vadim (f. d. 24-25);

- copia ordonanței de protecție din 23.04.2025 eliberată pe un termen de 3 luni prin aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie cauzată victimei Ursu Vadim și copilului minor ***** de agresorul Ursu Alexandra (f. d. 42);

- copia încheierii din 23.04.2025 privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie cauzată de Ursu Alexandra (f. d. 43-46);

- copia raportului de evaluare psihologică a copilului minor (f. d. 48-51);

- extras din conversația de pe site-urile de socializare „Viber” potrivit căreia se constată faptul că Ursu Vadim a încercat de a o contacta pe Ursu Alexandra însă aceasta nu a reacționat (f. d. 58)

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Ursu Alexandra la data de 09.03.2025, în mun. Chișinău, str. Grigore Alexandrescu 6, a încălcat graficul de întrevedere cu copilul și nu a permis tatălui întrevederea cu copilul. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate. În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul-verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către contravenientă, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens. Fiind legal citată nu s-a prezentat la ședința de judecată pentru a face careva explicații.

Instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, potrivit copia deciziei Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Buiucani nr. 01/10 din 11.02.2025 pct. 3.1 întrevederile copilului cu tata vor avea loc în a II-a și a IV-a săptămână a lunii în ziua de vineri tata ia copilul de la ora 17:00 și petrece timp cu copilul pînă duminică la ora 16:00, tata conduce copilul acasă, iar potrivit extraselor din mesajele electronice din rețelele de socializare și anume rețeaua „Viber” s-a constatat faptul că Ursu Vadim nu a avut întrevederi cu fiul minor ***** conform graficului stabilit din motiv că contravenienta Ursu Alexandra nu a reacționat într-un fel sau altul la mesajele expediate de către Ursu Vadim.

Cu referire la afirmația avocatului Doina Ioana Străisteanu precum că ziua de 9 martie nu a fost ziua de întrevedere cu copilul, instanța de judecată menționează faptul că, ziua de 9 face parte din a doua săptămână a lunii martie anul 2025 având în vedere că data de 01 și 02 martie se încadrează în prima săptămână a lunii martie fiind zi de sâmbătă și duminică.

Cu referire la mențiunea avocatului Doina Ioana Străisteanu precum că copilul nu dorea să plece cu tata, instanța de judecată remarcă faptul că, la materiale cauze nu au fost anexate careva probe în vederea dezacordului copilului față de întrevederile cu tata. Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexată copia raportului de evaluare psihologică a copilului minor potrivit căruia copilul are dificultate de a se comporta liber, lejer, dacă tata nu este prezent, dificultatea de a asimila informația, inhibare emoțională, agresivitate în comportament, la fel copilul minor a comunicat despre comportamentul agresiv al mamei indicând că cu tata se simte bine (f. d. 48-51).

Cu referire la afirmația avocatului Doina Ioana Străisteanu precum că în procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost indicată ora comiterii faptei și nu este clară învinuirea, instanța de judecată menționează că, instanța de judecată menționează că

potrivit jurisprudenței CEDO în cauza Maslova şi Nalbandov contra Rusiei, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale*.”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența rationae materie sau ratione personae, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia şi la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale

pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale, cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond s-a constatat că, Ursu Alexandra a săvârșit contravenția prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Ursu Alexandra au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 64 alin. (2) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional, sunt impuse agentului constatator la

întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.03.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalități, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanța nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura procesul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită (se sancționează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore), dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcțiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că, orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Ţinând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravenţional, luând în considerație caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenției, caracteristica contravenientei şi de circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 12 (doisprezece) unități convenționale în beneficiul statului ceia ce constituie 600 (șase sute) lei.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

În conformitate cu art. art. 34, 64 alin. (2), 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Ursu Alexandra, născută la *****, IDNP *****, domiciliată *****, se recunoaște vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod Contravențional, stabilindu-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 12 (doisprezece) unități convenționale în beneficiul statului ceia ce constituie 600 (șase sute) lei.

Se explică contravenientei conținutul art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, care prevede: *„Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.”*

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Tudor Stambol